

да поучава съ него хора-та, а пакъ черковно-то облѣкло за въ черковѣ когы служи, а не да лъже съ него свѣтъ-тъ. 'Се едно излѣзва, да земе сега нѣкой кроачъ съ лакътъ-тъ си да бий хора-та по грѣбъ-тъ, съ ножицы-тъ да имъ рѣже уши-тъ, носове-ты, а пакъ съ иглѣ-тъ си да ги боде отъ задъ, като какъ-то са боджтъ бивола-ти съ остенъ. *(Околни-ти са подемижтъ, освѣтъ-тъ диакона-тъ владышкы, разумѣва са).*

Владыка-та *(разядосанъ и растреперънъ).*

Ты си еретикъ!

Драганъ *(спокойно).*

По голѣмъ еретикъ отъ тебе има ли на свѣтъ-тъ? Ты толко-съ мръсотии си правилъ, и, види са, додѣ умрешъ нѣма да прѣстанешъ отъ да ги правишь, па не та те грѣхъ да зимашь иконы-тъ и евангелие-то да са кълнешъ, за да излѣжешъ само просты-ты хорвца, че си чистъ и невиненъ! Разумѣва са, ты сочишь съ това, че нѣмашъ вѣрж, нѣ отъ туй 'се не излѣзва, че на онъ-зи свѣтъ ще ъждешъ на рахатъ: какво ли скачжтъ сега дявола-и отъ радость, че си тѣхенъ!.. Ты казвашъ, защо е си помыслжтъ твои-ти клеветници, дѣ ще бжджтъ а онъ-зи свѣтъ, нѣ тии не сж клеветници, а казжтъ право-то, — и за това нѣма да бжджтъ у пѣ-